

[Henry Christensen.]

regeringens side, hvis der var blevet forlig. Nu blev der ikke forlig, og så argumenterer man modsat. Det tror jeg ikke dansk politik står sig ved.

Den højtærede udenrigsminister erkender jo ganske klart, at forslaget om ændringer i toldloven også har en handelspolitisk virkning. Det, vi mener er angribeligt i regeringens politik, er, at man bygger forslag med en meget begrænset finansiell virkning på et handelspolitisk motiv. Vi tror, den højtærede udenrigsminister tager fejl i den handelspolitiske bedømmelse, han anlægger. Vi tror, at ændringen i bedste fald vil virke som et irritationsmoment i de forhandlinger, som Danmark har behov for at føre med fællesmarkedet, især med Vesttyskland, med henblik på hensyntagen til danske interesser. Derfor mener vi, det er meget uklogt, at regeringen har pillet den blomst frem og sat den på folketingets bord.

Den højtærede udenrigsminister argumenterer videre og siger, at denne toldændring har man jo ret til at foretage; desværre — sådan forstod jeg ham — havde man det jo ikke over for EFTA-området; derfor er virkningen den noget beklagelige, at det alene bliver en forhøjelse på — forstod jeg — biler fra alle ikke-EFTA-lande. Ja men, højtærede udenrigsminister, hvis det alene var et spørgsmål om at belaste bilerne med større afgift, var der jo mange veje til rådighed. Man havde ikke behøvet at gå toldvejen. Den højtærede finansminister har jo for nylig fået gennemført et lovforslag, der ramte de nye biler over en bred front. Den vej stod altså til rådighed. Man havde ikke behøvet at bringe sig i den situation, man her har bragt sig i.

Om de enkelte forslag i øvrigt kun et par korte bemærkninger til den højtærede finansminister.

Jeg skal vedrørende præmieobligationslånet henvise til, hvad jeg sagde før. Jeg tror dog ikke, det kan stå for en nøjere vurdering, hvad der er sagt her i dag, at når det ærede medlem hr. Erik Eriksen har

peget på, at et indenlandsk statslån ville være omtrent det eneste middel til at genoprette den økonomiske balance, skulle det være en antydning af eller en anvisning på et bidrag. Dette forslag blev i sin tid kategorisk afvist af den højtærede finansminister. Nu kommer han altså selv med et forslag om det samme. Finansministeren mener stadig, at dette lån henvender sig til et nyt publikum. Deri tror jeg han tager fejl. Her ligger netop forskellen mellem dette lån og de tidligere præmieobligationslån, vi har gennemført.

Til det ærede medlem hr. Westerby den bemærkning, at når han tilslutter sig betragtningerne om nødvendigheden af de langsigtede elementer i den økonomiske politik, må opgaven jo være at virke for at få dem tilgodeset. Desværre har den politiske magt i disse år jo i så høj grad været placeret hos den socialdemokratiske eller socialdemokratisk ledede regering, og socialdemokratiske regeringer plejer jo ikke at vise særlig hensyntagen over for vore synspunkter, når de ikke mere eller mindre føler sig tvunget dertil.

Derfor er det en rimelig politisk betragtning at anlægge, at vi kan under visse forudsætninger træffe en aftale med den socialdemokratiske regering om en øjeblikkelig økonomisk sanerende politik; men forudsætningerne må bl. a. være, at der samtidig kan træffes aftaler om sådanne foranstaltninger, at vi har grund til at tro, at vi dermed har underbygget en økonomisk fremgang i tiden fremover. Den socialdemokratiske regering erkendte vist ganske klart nødvendigheden af, at en politisk indsats i den nuværende situation også måtte omfatte sådanne ting. Jeg tror, at det ville have været muligt at forhandle sig væsentlig videre til rette med den socialdemokratiske regering, og at den ikke ville have givet op på halvvejen, hvis den ikke havde fået de andre muligheder, som den nu så pludselig og så overraskende fik. Det tror jeg det ærede medlem hr. Westerby ville gøre klogt i at tage med ind i sine overvejelser.